

«Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατείτε ακριβώς □ μη ως άσοφοι, αλλά ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί» (Εφεσίους, ε' :15-16)

Η ζωή του αληθινού χριστιανού είναι μια ζωή αγία, γεμάτη καλοσύνη και γενικά μια ζωή που μεταδίδει πνευματική και ψυχική υγεία στη κοινωνία. Η καλή διαγωγή του χριστιανού δεν είναι προϊόν ανθρωπίνων ενεργειών αλλά είναι το αποτέλεσμα της πίστης του στον Ιησού Χριστό και της αλλαγής που έχει συμβεί, λόγω της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος μέσα στον εσωτερικό του άνθρωπο. Συνεπώς καθένας που λέγεται χριστιανός και □ έχει τον Θεό μέσα του, θα πρέπει να φανερώ νει μια αγία ζωή και προς τους έξω.

Βέβαια ο αναγεννημένος χριστιανός, ως παιδί του Θεού, δεν περπατάει σύμφωνα με το θέλημα των ανθρωπών αλλά στη ζωή του έχει καταστατικό το λόγο του Θεού και θέλει η ζωή του να είναι σύμφωνη με αυτόν. Μελετάει το λόγο του Θεού γνωρίζοντας ότι 'Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού'

(Ματθαίος, δ' :4) και προσέχει ώ στε η ζωή του να είναι φως Χριστού μέσα στον κόσμο. □

Για να συμβαίνει αυτό, προϋπόθεση εκ μέρους του χριστιανού είναι η σωστή ιεράρχηση και διαχείριση των αναγκών της ζωής του, γεγονός □ που με τη σειρά του προϋποθέτει ότι η αγάπη του προς τον Κύριο, πρέπει να είναι πάνω απ' όλους και όλα. Ο χριστιανός που αγαπάει και σέβεται τον Κύριο είναι αυτός που Τον έχει αρχηγό και ποιμένα της ζωής του και επιθυμεί να ελέγχεται και να καθοδηγείται απ' Αυτόν. Κατά συνέπεια είναι αυτός που κοιτάει να εξαγοράζει τον καιρό του μένοντας στο θέλημα του Θεού, χωρίς να συμβιβάζει τα πράγματα του κόσμου με τα πράγματα του Θεού. Έτσι αποδεικνύει την αγάπη του προς το Θεό, με το ότι προτιμάει το θέλημα του Θεού και απορρίπτει το θέλημα του κόσμου που είναι 'η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου'(Α' Ιωάννου, β' :16). □

Ένα τέτοιο παράδειγμα απόρριψης κοσμικού φρονήματος, βλέπουμε στη περίπτωση του □ Δανιήλ και των τριών □ φίλων του, που έβαλαν στη καρδιά τους να μη μολυνθούν από τα φαγητά του βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, τα οποία ήταν απαγορευμένα από τον Μωσαϊκό νόμο. Τότε ο Δανιήλ είπε στον αρχιευνούχο του βασιλιά να τους δώσει όσπρια και νερό για δέκα μέρες αντί των φαγητών του βασιλιά και μετά να τους ξαναδεί και να συγκρίνει τα πρόσωπά τους με τα

πρόσωπα των νέων που θα τρώ γανε τα φαγητά του βασιλιά. Μετά το τέλος των δέκα ημερών τα πρόσωπα του Δανιήλ και των τριών φίλων του ήταν ωραιότερα και παχύτερα στη σάρκα από αυτά των νέων που έτρωγαν από τα φαγητά του βασιλιά (Δανιήλ,α':8-15).□

Επί πλέον ο Δανιήλ μας φανερώ νει το πώς σαν πιστοί, θα εξαγοράζουμε σωστά τον χρόνο μας. Αναφέρουμε σχετικά ότι ο βασιλιάς Δαρείος, έβαλε τον Δανιήλ να προσταται σε όλους τους προέδρους και τους σατράπες, λόγω της σοφίας και της εργατικότητας που τον διέκρινε. Τότε αυτοί τον φθόνησαν και επειδή δεν έβρισκαν αφορμή να τον κατηγορήσουν, μιας και ήταν συνεπής σε όλες τις υποχρεώσεις του, σκέφθηκαν να βρουν πρόφαση εναντίον του, με βάση την πίστη που είχε στον αληθινό Θεό. Έτσι έπεισαν τον βασιλιά να υπογράψει διάταγμα, βάσει του οποίου για ένα μήνα, όποιος έκανε αίτηση σε οποιοδήποτε Θεό ή άνθρωπο, εκτός του βασιλιά, θα ριχνόταν στο λάκκο με τα λιοντάρια. Ο Δανιήλ όταν έμαθε ότι υπογράφηκε το διάταγμα δεν φοβήθηκε, αλλά έπιπτεν επί τα γόνατα αυτού τρίς της ημέρας, προσευχόμενος και δοξολογών ενώ πιον του Θεού αυτού, καθώς έκαμνε πρότερον'. Οι αντίζηλοι του τον κατηγορήσαν και ανάγκασαν το βασιλιά να διατάξει να ρίξουν το Δανιήλ στο λάκκο με τα λιοντάρια. Όμως ο Θεός τον ελευθέρωσε με αποτέλεσμα ο Δαρείος να εκδώσει διάταγμα σε όλους τους υπηκόους του, να σέβονται τον αληθινό Θεό του Δανιήλ (Δανιήλ,ς':1-28).

Έτσι και σήμερα σε κάθε χριστιανό που τρέφεται μόνο από το λόγο του Θεού, προσεύχεται αδιάλειπτα και πληρώνεται με Άγιο Πνεύμα, η ζωή του θα είναι ευλογημένη και αυτή η ευλογία θα είναι φανερή και προς τους έξω.

Η σοφία που χρειάζεται ο χριστιανός για να περπατήσει σωστά στη ζωή του δίνεται μόνο από τον Θεό. Μας μιλάει σχετικά ο Ιάκωβος λέγοντας: «Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητι σοφίας. Εάν όμως έχητε εν τη καρδία υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακαυχάσθε και ψεύδεσθε κατά της αληθείας. Η σοφία αυτή δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. Διότι όπου είναι φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα. Η άνωθεν όμως σοφία, πρώτον μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιών» (Ιακώβου,γ':13-18).□

Συνεπώς η 'άνωθεν σοφία' είναι καθαρή, διότι δεν έχει μώμο και υστεροβουλία. Ειρηνική, διότι η ειρήνη του Θεού, που είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος, είναι βασικό χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς του ανθρώπου του Θεού. Επιεικής, διότι τη χαρακτηρίζει η επιείκεια και η κατανόηση στα λάθη του άλλου, με περίσσεια αγάπης. Ευπειθής, διότι πείθεται και υπακούει με προθυμία σε ότι είναι αληθινό και ωφέλιμο, δηλαδή στο θέλημα του Θεού. Πλήρης ελέους και καλών καρπών, διότι κάνει έλεος και καλά έργα σε όλους τους ανθρώπους ακόμα και στους εχθρούς. Αμερόληπτος, διότι δεν δείχνει προσωποληψία αλλά είναι σύμφωνη με τη δικαιοσύνη του Θεού. Τέλος, ανυπόκριτος, διότι δεν υποκρίνεται απέναντι στον άλλον αλλά το ναι είναι ναι και το όχι είναι όχι.

Ακόμη ο Ιάκωβος μας προτρέπει να ζητάμε με πίστη από το Θεό τη σοφία, αν είμαστε ελλιπείς, που σίγουρα είμαστε και θα μας δοθεί (Ιακώβου, α':5). Για να εργαστεί ο χριστιανός τη σοφία, ξεκινάει πρώτα από το φόβο του Κυρίου, μιας και 'Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου' (Παροιμίες, θ':9). Ο φόβος του Κυρίου κρατάει τον άνθρωπο ταπεινό, γιατί αυτό και η σοφία που δίνει ο Θεός είναι προς δόξα του ονόματός Του και όχι για τη δόξα κανενός ανθρώπου. Οι χριστιανοί που δοξάζουν το Θεό με τη ζωή τους, ο Θεός που θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, θα τους χρησιμοποιήσει για να σωθούν και άλλοι άνθρωποι και να δουν όλοι το φως της ζωής που είναι ο Ιησούς Χριστός. Έτσι το δικό μας μέρος είναι να είμαστε καλοί αναμεταδότες του φωτός Χριστού που έχουμε μέσα μας ώστε να το δουν και άλλοι άνθρωποι και να σωθούν.

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Θεός είναι ο χορηγός της σοφίας και θέλει να μας δώσει τη δική του σοφία, η οποία θα μας φανεί χρήσιμη στη πνευματική και κοινωνική μας ζωή. Για να συμβεί αυτό, το μέρος κάθε αναγεννημένου χριστιανού είναι να εκτιμήσει σωστά αυτή την 'άνωθεν σοφία' και να καθιερώσει όπως ο Δανιήλ, χρόνο για την απόκτησή της, μέσω της προσευχής και της μελέτης του λόγου του Θεού. Αυτό δεν είναι εύκολο, αλλά όπως ο Κύριος Ιησούς απαρνήθηκε το ανθρώπινο θέλημά Του και επέλεξε το θέλημα του Πατέρα Θεού, δοξάζοντάς Τον με τη ζωή και με τη θυσία Του, έτσι και εμείς καλούμαστε να απαρνηθούμε τους εαυτούς μας και να επιλέγουμε μέχρι τέλους το θέλημα του Θεού στη ζωή μας, ώστε ο καθένας μας να Τον δοξάσει, φανερώνοντας 'εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητα σοφίας'.

Ας ζητάμε από τον Θεό, όσο ονομάζεται το σήμερα, να μας διδάξει να είμαστε σοφοί διαχειριστές του χρόνου, στον καθημερινό αγώνα της

**πνευματικής και κοινωνικής μας ζωής, προς δόξα του Αγίου Ονόματός Του. Γνωρίζουμε ότι αυτός ο καλός αγώνας δεν είναι εύκολος, αλλά να μη ξεχνάμε ότι όσο επιλέγουμε το θέλημα του Πατέρα Θεού, Αυτός θα είναι μαζί μας και με τη χάρη και τη δύναμη Του, θα τερματίσουμε τον αγώνα νικητές και θα είμαστε μαζί Του εις τους αιώνες των αιώνων .
Αμήν!**